

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

1. appellant, en
2. appellante,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/52444 en 06/52446 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 23 juli 2007 in de gedingen
tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 28 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en hun ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juli 2007, verzonden op 24 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de rechtbank), de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard (zaak nr. 06/52444 betreft appellant, zaak nr. 06/52446 betreft appellante). Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift als eerste, tweede en vierde grief is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In de derde grief wordt geklaagd dat de rechtbank ten onrechte is voorbijgegaan aan de door appellante aangevoerde beroepsgrond betreffende de geldigheidsduur van de aan haar ambtshalve verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

2.2.1. De rechtbank is, in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, niet ingegaan op deze beroepsgrond.
De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond voor zover het is gericht tegen de uitspraak van de rechtbank in zaak nr. 06/52446 voor zover het betreft de aan appellante bij besluit van 28 september 2006 verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. De uitspraak dient in zoverre te worden vernietigd.

Het hoger beroep is voor het overige kennelijk ongegrond. De uitspraak dient voor het overige te worden bevestigd.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.4. Bij besluit van 28 september 2006 is aan appellante ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling', met ingang van 27 november 2005, geldig tot 27 november 2006, onder gelijktijdige verlenging van de geldigheidsduur tot 31 januari 2007, zijnde de datum waarop appellant, de neef van appellante, de meerderjarige leeftijd heeft bereikt.

In beroep is aangevoerd dat appellante die leeftijd eerst op 23 mei 2007 bereikt, zodat de geldigheidsduur tot die datum diende te worden verlengd.

De minister van Justitie heeft zich blijkens het bij de rechtbank ingediende verweerschrift op het standpunt gesteld dat de neef van appellante inmiddels meerderjarig is en niet meer over een verblijfsvergunning beschikt. Voor zover appellante adequate opvang behoeft mag ervan worden uitgegaan dat haar neef daarin kan voorzien. Van hem kan bovendien verwacht worden dat hij in het land van herkomst de benodigde opvang kan bieden.

2.4.1. Volgens het gevoerde beleid wordt een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' verleend voor een jaar en kan deze twee maal worden verlengd met een jaar, maar ten hoogste tot de dag waarop de vreemdeling meerderjarig wordt. Verlenging vindt alleen plaats indien de betrokken vreemdeling nog voldoet aan de voorwaarden voor verlening. Een van deze voorwaarden is het ontbreken van adequate opvang in het land van herkomst.

In het besluit van 28 september 2006 heeft de minister niet aangegeven waarom appellante op 31 januari 2007 niet meer aan die voorwaarden zou voldoen. Voor zover de minister dit zou baseren op het gegeven dat de neef van appellante op die datum de achttienjarige leeftijd bereikt, is niet aangegeven dat daarmee de mogelijkheid van opvang in het land van herkomst gegeven is. Het besluit mist derhalve in zoverre een kenbare motivering.

Het beroep betreffende de geldigheidsduur van de bij besluit van 28 september 2006 aan appellante ambtshalve verleende verblijfsvergunning regulier slaagt. Dat besluit dient in zoverre te worden vernietigd.

2.5. De staatssecretaris van Justitie dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond voor zover het is gericht tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 23 juli 2007 in zaak nr. 6/52446 voor zover het betreft de aan appellante bij besluit van 28 september 2006 verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling';
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 23 juli 2007 in zaak nr. 06/52446 in zoverre;
- III. verklaart het door appellante bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond voor zover het betreft de onder I. bedoelde vergunning;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 28 september 2006, kenmerk 0511-27-0007, voor zover het betreft de geldigheidsduur van de onder I. bedoelde vergunning;
- V. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van de bij appellanten in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.127,00 (zegge: eenduizendhonderdzevenentwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, waarvan € 805,00 (zegge: achthonderdvijf euro) in beroep en € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro) in hoger beroep;
€ 805,00 (zegge: achthonderdvijf euro) daarvan dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
€ 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro) daarvan dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellanten onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

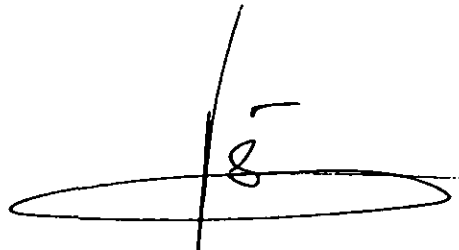
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 oktober 2007

210.

Verzonden: 30 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

26.26. OKT. 2006 14:48

CIV HAARLEM 5126610
SRN JK ZWOLLE
SRA JK ZWOLLE

NK. 2890 P. 270
NR. 5112 P. 1
MEN 1 2
26 OKT 2006
Gef. ... ank
...

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Dr. Slotweg 66-74
8025 AZ ZWOLLE
Postbus 561
8000 AN ZWOLLE
tel. 038 - 4557850
fax 038 - 4557651
www.rechtsbijstandasiel.nl

Centraal Intakebureau
Vreemdelingenzaken

Fax nr. beroep: 023 - 61 26 601
Aantal pagina's:

19

Beroepschrift

Ons kenmerk: AP / BD / 0504254

 Asiel

Ten behoeve van de vreemdeling:

- Achternaam
- Voornaam
- Geboortedatum
- Nationaliteit
- V-nummer
- Geslacht
- Woon- of verblijfplaats

:Burger van Armenië

:Man

Afzender

• Naam gevolmachtigde die verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

- Vestigingsplaats
- Postadres
- Telefoon
- Fax

:mr. drs. A. Pinxter

:ZWOLLE

:Postbus 561 8000 AN

:038 - 455 76 60

:038 - 455 76 61

Omschrijving beschikking(en) / datum bekendmaking

- Datum beschikking :28-09-2006
- Datum verzending (indien anders) :28-09-2006
- IND-district :S-HERTOGENBOSCH
- V-nummer
- Omschrijving beschikking :Vergunning bepaalde tijd E-grond, aanvraag

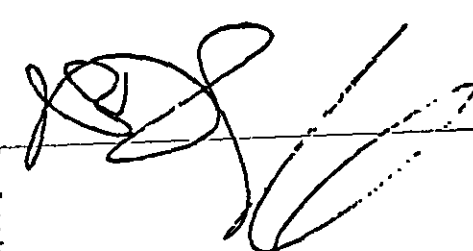
asiel afgewezen

Opmerkingen

- Spoedeisendheid : nee
- Evt. samenhangende procedures : nee
- Procedurenummer(s)

ZWOLLE, 26 oktober 2006

mr. drs. A. Pinxter

Ontvangen d.d.

26 OKT 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Peronr. 355441

06/ 52444

mw. mr. M. Pals
jurist

mw. mr. Y.T.M. Biazelling
jurist

mw. mr. T. Nieuwlaar
jurist

nr. G.W. Miel de St. Aubin
jurist

v. mr. J.M. van Westeraak
jurist

mr. G.W.J. Oosterholt
jurist

mw. mr. H.M.A. Breuls
jurist

mr. E. Heykoop
jurist

mw. mr. J.W.M. Gornashie
jurist

mr. R. Roelofs
jurist

mr. drs. A. Pinxter
jurist

SNS Bank Amhem
90.28.34.487

Uchting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
Amhem
rek: 98.29.93.328

mr1

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/52444 BEPTDN A S2
AWB 06/52446 BEPTDN A S2

uitspraak: 23 juli 2007

inzake:

geboren op

geboren op _____
verblijvende te
burger van Armenië,
IND dossiernummer 0511.27.0006.

V-nummers:

eisers,

gemachtigde: mr. H.M.A. Breuls, medewerker van de Stichting Rechtsbijstand Asiel;

tegen:

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. H.M. Pascha, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 27 november 2005 hebben eisers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Bij beschikkingen van 28 september 2006 heeft verweerder de aanvragen niet ingewilligd. Wel heeft verweerder eisers een verblijfsvergunning regulier verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, met ingang van 27 november 2005, geldig tot 27 november 2006, onder gelijktijdige verlenging van de geldigheidsduur, geldig tot 31 januari 2007.

Bij beroepschriften van 26 oktober 2006 hebben eisers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikkingen. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers gezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verspreken.

Zaaknummer: AWB 06/52444 BEPTDN A S2 en AWB 06/52446 BEPTDN A S2

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 juni 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Eiseres was niet aanwezig. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevindeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikkingen toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kunnen doorstaan.

Blijkens de bestreden beschikkingen en het verhandelde ter zitting heeft verweerder de aanvragen afgewezen, omdat de asieleren van eisers niet geloofwaardig worden geacht. Dit standpunt is mede gebaseerd op verweerders oordeel dat eisers toerekenbaar geen documenten hebben overgelegd om hun nationaliteit, identiteit en reisroute vast te kunnen stellen. Om die reden is de oprechtheid van de asieleren van eisers op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid ervan. Verder heeft eiser op essentiële punten onduidelijke, vage en summier verklaringen afgelegd en eiseres summier en bevreemdend wettende, aldus verweerder.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt kon komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Zaaknummer: AWB 06/52444 BEPTDN A S2 en AWB 06/52446 BEPTDN A S2

Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid aan eisers heeft kunnen tegenwerpen dat zij geen documenten hebben overgelegd om hun identiteit, nationaliteit en reisroute vast te kunnen stellen en zij onvoldoende hebben meegewerkt aan vaststelling van de reisroute. De rechtbank overweegt daaronder als volgt.

Verweerder stelt dat het feit dat de vader/oom van eisers de paspoorten van eisers in zijn bezit had, geen reden is om eisers niet te verwijten dat zij het paspoort niet hebben overgelegd. De rechtbank kan verweerder hierin niet volgen. Gelet op de jonge leeftijd van eisers is het bepaald niet onaannemelijk te achten dat zij niet zelf maar hun vader/oom hun paspoorten onder zich had. Ook valt dit eisers vanwege diezelfde omstandigheid niet te verwijten. Volgens eisers relaas zijn zij vervolgens tijdens hun vlucht hun vader/oom kwijt geraakt. Van vorenstaande feiten uitgaande heeft verweerder niet in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat het eisers niettemin valt te verwijten dat zij niet zelf over hun paspoorten beschikten. Verweerder kan aan dit oordeel niet ten grondslag leggen dat het kwijtraken van vader/oom niet geloofwaardig is, immers de ongeloofwaardigheid van dit deel van het asielrelaas is (mede) gebaseerd op de tegenwerping van artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000.

Verder is de rechtbank, gelet op de verklaringen van eisers in het eerste gehoor ten aanzien van de reisroute, van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers onvoldoende hebben meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Door verweerder is niet weersproken dat het reisverhaal van eisers met elkaar overeenkomt en gedetailleerd is wat betreft noemen van tijden en duur van de trajecten. Het enkele feit dat eisers weinig informatie hebben gegeven over de landen waar zij zijn doorgereisd brengt, mede gelet op hun jeugdige leeftijd niet mee dat hun reisverhaal op grond daarvan onvoldoende concreet en gedetailleerd moet worden geacht. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers niet hebben willen meewerken aan de vaststelling van de reisroute en dat eisers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij daadwerkelijk op genoemde wijze hebben gereisd.

Zaaknummer: AWB 06/52444 BEPTDN A S2 en AWB 06/52446 BEPTDN A S2

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen. Nu verweerder het primaire onderdeel van zijn besluit dat het relaas van eisers ongelooftwaardig is vanwege het ontbreken van positieve overtuigingskracht heeft gebaseerd op de toetsingsmaatstaf die aan de orde is indien artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 wordt tegengeworpen, is verweerders besluit onvoldoende gemotiveerd, namelijk uitgaande van onjuiste uitgangspunten. Het is niet aan de rechtbank om, zonder dat verweerder zich daarover een oordeel heeft gevormd, een oordeel te geven over de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas zonder tegenwerping van artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000.

Thans komt de vraag aan de orde of verweerders subsidiair ingenomen standpunt, uitgaande van de geloofwaardigheid van het relaas, stand kan houden. De rechtbank overweegt daaromtrent als volgt. Eiser heeft gedurende vijf jaar zonder problemen bij zijn oom en tante gewoond en heeft nadat zijn neef was gedood, ook zelf geen problemen ondervonden, terwijl onduidelijk is door wie zijn ouders en later zijn neef zijn gedood. Uit het ambtsbericht van 7 december 2005, waarnaar verweerder heeft verwezen blijkt bovendien dat geen berichten bekend zijn over geweld door overheid of door burgers tegenover etnisch Azeri. Ten aanzien van kinderen uit een gemengd huwelijk zijn er geen gevallen bekend van kinderen die vanwege hun gemengde afkomst problemen hebben ondervonden. Namens eisers zijn geen stukken ingebracht op grond waarvan aangenomen zou moeten worden dat de informatie in het ambtsbericht onjuist of onvolledig is. Evenmin blijkt uit het ambtsbericht dat eiser geen bescherming in zou kunnen roepen bij de (hogere) autoriteiten. De problemen van eiseres zijn gerelateerd aan de gestelde problemen van eiser, terwijl eiseres voorts niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zelfstandig reden heeft om voor vervolging of voor een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden te vrezen. Het oordeel van verweerder dat eisers niet in aanmerking komen voor verlening van een vergunning tot verblijf ingevolge artikel 29, eerste lid onder a en b Vw 2000 kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan.

Met betrekking tot het trammatabelid is verweerder van oordeel dat dit niet van toepassing is omdat niet duidelijk is door wie de broer van eiseres/ neef van eiser is vermoord en of dit gebeurde door de autoriteiten of een groepering tegen wie de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden. De rechtbank volgt verweerder hierin.

De beroepen zijn derhalve ongegrond, er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

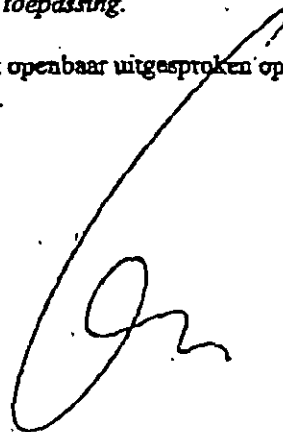
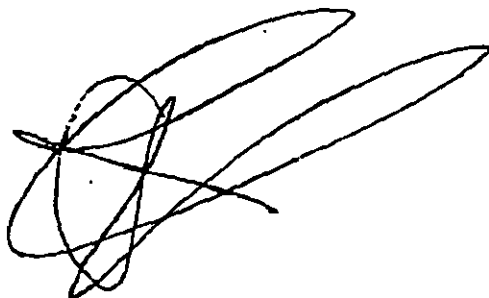
Zaaknummer: AWB 06/52444 BEPTDN A S2 en AWB 06/52446 BEPTDN A S2

Beslissing .

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

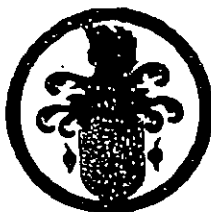
Deze uitspraak is gedaan door mr. B.J. Klaas:cas en in het openbaar uitgesproken op 23 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. C.M. Duijts als griffier.

Afschrift verzonden: 24 JUL 2007

VOORAFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr P.J. Wapperom
Mr A.W.J. van der Meer
Mr drs C.R. Jansen
Mr J.W.F. Neot
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 AUG 2007	
DA:	5939
AM:	
BEVANGELD: DD:	PAR:

3980-A

De Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 20 augustus 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep

/ Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0511.27.0006
: 0511.27.0007

Proc.nr. Rb : 06 / 52444
: 06 / 52446

Appellant

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : Armeense

Appellante

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

-2-

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 23-07-2007
datum verzending : 24-07-2007

Geven eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____ van onbekende nationaliteit,
hierna te noemen "appellant",

en

_____ geboren op _____, van onbekende nationaliteit,
hierna te noemen "appellante",

Beiden verblijvende te AZC Drachten, Noorderend 2, 9207, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellanten hebben op 27 november 2005 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000.

Verweerder heeft op 23 mei 2006 een tweetal kennisgevingen van het voornemen uitgebracht.

Zijdens appellanten is hierop gereageerd middels zienswijzen van 17 juli 2006.

Bij beschikkingen van 28 september 2006 zijn de aanvragen afgewezen op grond van artikel 31 tweede lid, aanhef en onder f van de Vreemdelingenwet.

Voorts is aan appellant een verblijfsvergunning op grond van het zgn. amv-beleid verleend met als ingangsdatum 27 november 2005, geldig tot 31 januari 2007.

-3-

Evenzo is aan appellante een verblijfsvergunning verleend op grond van het zgn. AMV-beleid, geldig tot 31 januari 2007.

Voor appellanten is op 28 oktober 2006 beroep ingediend.

De gronden van de beroepen zijn nader aangevuld op 29 november 2006.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen op 5 juni 2007.

Middels uitspraak van 23 juli 2007, verzonden op 24 juli 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; artikel 31 lid 2 aanhef en onder f Vw 2000

Ten onrechte heeft de Rechtbank vanaf pagina 2 (halverwege) en paging 3 (helemaal) en bovenaan pagina 4 overwogen:

"Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond, voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van artikel 31 Vw, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheden dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

(.....)

-4-

De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet in redelijk aan eisers heeft kunnen tegenwerpen dat zij geen documenten hebben overgelegd om identiteit, nationaliteit en reisroute vast te kunnen stellen en zij onvoldoende hebben meegewerkt aan vaststelling van de reisroute. De rechtbank overweegt daaromtrent als volgt.

(....)

Verder is de Rechtbank, gelet op de verklaringen van eisers in het eerste gehoor ten aanzien van de reisroute, van oordeel at verweerder zich in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers onvoldoende hebben meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Door verweerder is niet weersproken dat het reisverhaal van eisers met elkaar overeenkomt en gedetailleerd is wat betreft het noemen van tijden en duur van de trajecten..... hebben gereisd.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet artikel 31, tweede lid onder a tot en met f, Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen. Nu verweerder het primaire onderdeel van zijn besluit het relaas van eisers ongeloofwaardig is vanwege het ontbreken van positieve overtuigingskracht heeft gebaseerd op de toetsingsmaatstaf die aan de orde is indien artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f Vw 2000 wordt verworpen, is verweerders besluit onvoldoende gemotiveerd, namelijk uitgaande van onjuist uitgangspunten. Het is niet aan de rechtbank om, zonder dat verweerder zich daarover een oordeel heeft gevormd, een oordeel te geven over de geloofwaardigheid van eisers asielaas zonder tegenwerping van artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f van VW 2000.

2.1.2 toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 eb 2.3.1. en 2.4.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellanten zijn van mening de Rechtbank met het niet langer tegenwerpen van het gestelde in artikel 31 tweede lid a tot en met f, Vw 2000, de grondslag van de bestreden beschikking heeft verlaten.

Derhalve heeft de rechtbank ten onrechte niet de conclusie getrokken, althans hieraan het rechtsgevolg verbonden dat de bestreden beschikkingen dienen te worden vernietigd.

-5-

Met name nu de overige stellingen evenzo zijn ingenomen onder de vigore dat het ontbreken van documenten aan appellanten kon worden tegengeworpen.

Met de stellingname van de Rechtbank in de uitspraak wordt binnen een algeheel nieuw toetsingskader getoetst. De rechtbank had aldus voor een zorgvuldige hernieuwde toetsing de bestreden beschikking dienen te vernietigen, nu het al dan niet verwijtbaar ontbreken van documenten een essentieel onderdeel hiervan vormt.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte op grond van de vaststelling dat artikel 31 tweede lid onder a tot en met f Vw 2000, de bestreden beschikkingen niet vernietigd.

2.2.1. onjuist toetsingskader

Op pagina 4 heeft de Rechtbank overwogen:

"Het is niet aan de rechtbank om, zonder dat verweerder zich daarover een oordeel heeft gevormd, een oordeel te geven over de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas zonder tegenwerping van artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f VW 2000."

Ten onrechte heeft de Rechtbank vervolgens terdege inhoudelijk het asielrelaas getoetst

"Thans komt de vraag aan de orde of verweerdere subsidiaire standpunt, uitgaande van de geloofwaardigheid van het relaas, stand kan houden."

(....)

"Het oordeel van verweerder dat eisers niet aanmerking komen voor verlening van een vergunning tot verblijf ingevolge artikel 28 eerset lid onder a en b Vw 2000 kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan."

Met betrekking tot het traumatabeleid..... De rechtbank volgt verweerder hierin."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.1 en 2.4.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

-6-

Zoals hiervoor onder 2.1.2 al is betoogd had de Rechtbank zich geen zelfstandig oordeel dienen te vormen nu de grondslag van de bestreden beschikkingen is verlaten.

Ten onrechte stelt de Rechtbank dan ook dat verweerder terdege een subsidiair standpunt in heeft genomen. Immers de stellingname van verweerder in de bestreden beschikkingen kan niet "los" worden gezien van het tegenwerpen van artikel 31, tweede lid onder a tot en met f van de Vreemdelingenwet 2000.

Dit uitgangspunt, althans deze afwijzingsgrond beheerst de meeromvattende beschikkingen algeheel.

De rechtbank had dan ook in haar uitspraak de beroepen gegrond dienen te verklaren opdat verweerder met het nieuwe uitgangspunt opnieuw beschikkingen tot stand had dienen te brengen.

Ten onrechte heeft de Rechtbank in haar uitspraak het asielrelaas terdege inhoudelijk getoetst en hieromtrent zelfstandig een standpunt ingenomen.

Appellanten zijn gezien vorenstaande van mening dat in deze door de Rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek AMV

Ten onrechte heeft de Rechtbank zich geen standpunt gevormd omtrent hetgeen in het beroepschrift is aangevoerd ten aanzien van het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "amv" aan appellante met als geldigheidsduur van 27 november 2005, geldig tot 31 januari 2007.

Immers appellante is op 23 mei 2007 eerst 18 jaren oud geworden.

In het beroepschrift is hieromtrent gemotiveerd verweer gevoerd, ondermeer met verwijzing naar de uitspraak van Uw Afdeling van 14 mei 2003 (200301352/1) alsmede de uitspraak van de Rechtbank Zwolle van 21 december 2001 (AWB 01/45263)

De rechtbank heeft verzuimd hieromtrent een standpunt in te nemen, daar waar het hier om een ambtshalve toets met betrekking tot de asielaanvraag gaat.

-7-

2.4.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2, 2.2.2 en 2.3.1. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen niet in stand blijven;

Appellanten verzoeken u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; de inleidende beroepen alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikkingen te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom